

Publicerad 2012-12-10 06:35 av "Silver"

Bortom bruset

Jag längtar till en fristad bortom bruset,
min flykt när dånet runtomkring förtätas,
en nådens plats där skärpan lämnat ljuset,
där inget kan värderas eller mätas.

Finns ännu någon tid för mellanrummen?

När världen snurrar snabbare än själen
tycks oundvikligt varje känsla ljummen,
förkrympt i skuggan av akilleshälen.

Kanhända måste allting ständigt drivas?

I själva tidens linje vilar koden
till allt som ska bemötas och beskrivas.
Vad händer då med den som tappat tråden?

Till slut kan alla intryck göra illa,
förlora helt strukturen då de blandas.
Den nya lyckan blir att vara stilla,
begrunda det som sker och kunna andas.

Den nya drömmen handlar om att vara,
förbli i nuets mytomspunna skimmer
där insikt bor och färgerna är klara,
i självfullt djup kontrast till kaosets flimmer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren "Silver" med Poeter.se id #11206 innehar upphovsrätten